

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

VII. ÉVFOLYAM, 3. SZÁM.

ÁRA: 30 FILLÉR.

1962. MÁRCIUS.

Szakmai vezetők a munkásvédelemért

A postaszervek vezetőinek munkásvédelmi tevékenységét — az egysejélyi vezetés eivéből következőleg — jogszabályok, rendeletek, utasítások és határozatok írják elő. A Postavezérigazgatóság szakkollégiuma 1962. március 9-én tárgyalta a posta 1961. évi baleseti helyzetét. A határozatban jelölte meg a feladatokat. Mégpedig a szervezetben, formájában kialakult munkásvédelmi hálózatot a soronkövetkező tennivalók megvalósítására kell mozgósítani, tevékenységük hatékonyságát növelni kell.

A postaszervek vezetői a szakszervezet munkásvédelmi felügyelői továbbképzésük során munkásvédelmi ismereteket gyarapítottak.

Arra van tehát szükség, hogy megfelelő hozzáállással szervezzék, irányítsák és ellenőrizzék területi munkásvédelmi tevékenységét.

Az igazgatóságoknál és központi postaszerveknél gondoskodjanak arról, hogy a szakszervezettel közösen készített intézkedési tervükben a legfontosabb munkásvédelmi feladatokat bekerüljenek. Helyes, ha felméri, hogy az üzemi balesetek mely postaszerveknél, milyen munkaterületen és milyen okból következnek be. Ezek elemzése alapján kell meghatározni a tennivalókat.

Úgy véljük, nem kell különösebben bizonyítani, hogy a szakmai munka jó végrehajtása csak ott valósul

hat meg, ahol ezzel egy időben a munkabiztonságot is megteremtik.

ahol a biztonsági előírások betartása mellett végzik a munkát. Sajnos elég gyakori jelenség, hogy a veszélyes munkafolyamatoknál a munka megkezdése előtt a fennálló baleseti veszélyekre, a védekezési eljárásokra az ott dolgozókat nem oktatják ki.

Elrettentő példa erre: Mátészalkán az esti órákban az oszlopok vagonból való kirakásánál csak annyit mondtak a többségükben új és gyakorlatlan dolgozóknak, hogy „kézre, lábra vigyázzatok”. A felelőtlen utasítás következménye halálos baleset volt.

Helytelen szemlélet

Egyesek szerint a biztonsági előírások betartása a tervteljesítés rovására megy. Ez a szemlélet amelllett, hogy igen nagy veszélyeket rejt magában káros is, mert lazítja a dolgozókat a munkafegyelmet. Ez az oka annak, hogy sok helyen nem használják rendeltetésüknek megfelelően a védőfelszereléseket. Ez különösen jellemző a rádió és televízió adóállomásokra.

Az a vezető, aki megtűri és elnézi, hogy jelenlétében, vagy tudomásaival a biztonsági előírásokat megszegve végezzenek bármilyen munkát, az nemcsak a paragrafusok, hanem embertársai ellen is vét, mert magatartásával baleseti veszélynek teszi ki a dolgozókat.

Minden intézkedésnek, törekvésnek elsősorban a balesetek megelőzésére kell irányulnia. Ennek érdekében gondoskodni kell arról, hogy a veszélyes munkákat a kijelölt művezető a helyszínen irányítsa, aki előzetesen intézkedik arról, hogy a védőeszközök és felszerelések megfelelő mennyiségben és minőségben a dolgozók rendelkezésére álljanak, s azokat használják is.

A balesetek megelőzése érdekében

fokozott gondossággal kell ellenőrizni a dolgozók munkásvédelmi (előzetes és ismétlődő) oktatását.

Meggyőződésünk, hogy a dolgozók egy részénél azért találkoznak a veszélyeket lebecsülő szemlélettel, mert a munkásvédelmi oktatások nem elég színvonalasak, változatosak, szemléltetőek, így nem

érik el a kívánt célt. Sok helyen csak felolvassák az L. 1., L. 2. Szabályzat vonatkozó pontjait, de nem magyarázzák és szemléltetik (rajzokkal, plakátokkal, film-bemutatókkal stb.) a biztonsági előírások betartásának módját.

A középfokú tanfolyamokon és a dolgozók előzetes, vagy ismétlődő munkásvédelmi oktatásán az arra rátermett és vizsgával rendelkezők előadók legyenek. A vezetők tartásuk kötelességüknek, hogy a tanu nélküli és azonnal be nem jelentett balesetek vizsgálatát személyesen végezzék. A balesetek vizsgálati jegyzőkönyvei egyértelműen és röviden tisztázzák a tényállást és a vizsgáló bizottság a balesettel kapcsolatos véleményét, (annak okát, s hogy ki a felelős) a jegyzőkönyvhöz csatolja.

Felelőségre vonás a baleseteknél

Hangsúlyozzuk: nem az a cél, hogy mindenáron büntessünk.

A baleseteket elsősorban helyes megelőző intézkedésekkel, a dolgozók nevelésével kell elkerülni.

Számos példát lehetne felsorolni arra, amikor a helytelen munkaszervezés, a megtört helytelen munkamódszer súlyos baleseteket okozott. A baleseti jegyzőkönyvekben viszont ilyen esetekben is leggyakrabban a sérültet teszik felelőssé. „Nem felelős senki”, illetve a baleset oka: „elővi-

gyázatlanság” volt — ilyen bejegyzéseket találunk. Igen ritka jelenség, hogy ilyenkor a munkát közvetlenül vagy közvetve irányító és mulasztásban érdekelt vezetőt tennék felelőssé.

A balesetek megelőzését szolgálja az is, ha a biztonsági előírások ismételt megszegőit fegyelmi úton vonjuk felelősségre, akkor amikor a baleset még nem következett be.

Igen fontos, hogy a felelősségrevonásnál — az említettek kivételével — tartuk be a fegyelmi büntetés fokozatait, s mindenkor megfelelően mérlegeljük a mulasztás súlyosságát és a fegyelmi büntetés mértékét. A nevelésnek ez a módszere csak akkor helyes, ha igazságos és megfelelő időben alkalmazzuk és valóban a felelőst büntetjük. Az ilyen eljárás a dolgozók többségének igazságérzetével találkozik.

Csak néhány szempontot ragadtunk ki azért, hogy ezzel is módszerbeli segítséget nyújtsunk. Ha a végrehajtó szolgálatban sikerül a helyes szemléletet kialakítani, akkor biztosan vagyunk abban, hogy az üzemi balesetek száma jelentős mértékben csökkenni fog.

Maur Emil

Négy hónap óta készül a bélyegző

A dunajvárosi postahivatal dolgozói nem tudják megérteni — és mi sem —, hogy mi történt a bélyegzőjükkel. 1961 novemberében, amikor városuk új elnevezést kapott, a hivatal összes bélyegzőjét átvészesre békítették tőlük és azokat még a mai napig sem kapták vissza. A bélyegzők hiánya természetesen munkatöbbletet jár, mert a könyvelt küldeményeket kétszer kell lebélyegezniük a pótküldeményekkel és a Dunajváros névbélyegzőjükkkel. A hivatal dolgozóinak, akik versenyben vannak, jogos a kívánságuk, hogy bélyegzőiket négy hónap után végre megkaphassák.

Csorba József,

a budapesti bizottság titkára

A budapesti küldöttközgyűlés előtt

A szakszervezeti alapszabály értelmében kétvétenként újra kell választani a szakszervezeti közpénzszerveket. A budapesti bizottság úgy határozott, hogy 1962. április 11-re összehívja a budapesti szakszervezet postás dolgozók küldöttközgyűlését. Ezen a szervezett dolgozók választott képviselői (108 teljes jogú és kb. 50 tanácskozási jogú küldött) megtárgyalják a szakszervezet budapesti szerveinek 1960 június óta végzett munkáját, számba veszik az elért eredményeket, a fennálló hiányosságokat és meghatározzák a további feladatokat. A közgyűlés feladata lesz az is, hogy megválassza a Postások Szakszervezete budapesti bizottságát és a számvető bizottságát.

Legutóbbi küldöttközgyűlésünk óta a szakszervezeti alapszabály és a budapesti bizottság munkáját értékelve dicsekvés nélkül megállapíthatjuk — bár erre elsősorban választóink illetékesek —, értünk el eredményeket.

Szakszervezetünk VI. kongresszusa határozata alapján hatékonyabban foglalkozunk a budapesti postaszervek éves terveinek kialakításával, a szocialista munkaverseny szervezésével, a verseny jobb nyilvánosságával és a jó eredményt elérők anyagi és erkölcsi megbecsülésével. E munkánkat nagyban elősegítette az, hogy a postás dolgozók egyre jobban megértik: az életszínvonal fokozatos emelését, a munkakörülmények további javítását csak a postai tervek teljesítésével, a munka minőségének további javításával lehet biztosítani. A szakszervezeti tisztségviselők szakmai és szakszervezeti munkájukkal hozzájárultak ahhoz, hogy a budapesti postaszervek többsége teljesítette 1961. évi tervét. Ugyanakkor részesei vagyunk azoknak a hiányosságoknak is, amelyek egy-egy postaszerve-

nél a tervek teljesítésénél — még akkor is, ha ezekhez objektív körülmények is hozzájárultak — mutatkoznak.

Az elmúlt két év alatt eredményeket értünk el a dolgozók élet és munkakörülményeinek javítása terén.

Szem előtt tartva szakszervezetünk VI. kongresszusának határozatát, az 1960—61. évi bérkorrekciók alkalmával biztosított összegek elosztásánál elsősorban a foglalkozási és adminisztratív dolgozók munkabérének növelését valósítottuk meg.

Igy a budapesti postás dolgozók munkabérei béré 1960. januártól közel 14,5 millió forinttal növekedett.

A munkakörülmények javítása érdekében pl. a Budapesti Postaigazgatóság 42 hivatalnál vezetett felújítást, tatarozást. A különböző szűrővizsgálatok megszervezésével és egyéb intézkedések végrehajtásával ma már elenyésző a foglalkozási megbetegedések száma. Pl. a Járótelepen 1960. évben 15, 1961-ben már csak 3 ölmos megbetegedés történt. A dolgozók kultúrát szórakoztatása érdekében 1961. évben újjáépítettük a Benczur utcai szabadtéri színpadot, mely Budapest egyik legszébb és legjobban felszerelt szabadtéri színpada. A dolgozók sportolási igényeinek kielégítésére 1960-ban 250 000, 1961-ben 280 000 Ft-ot fordítottunk.

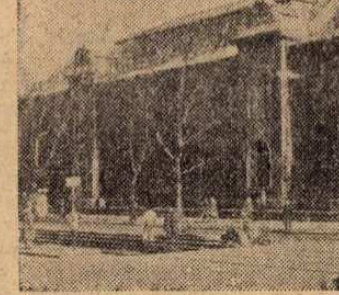
A legutóbbi küldöttközgyűlésünk határozata alapján az alapszervi tisztségviselők segítségével több postaszerveknél megvizsgáltuk az egészségügyi helyzetet és intézkedtünk a betegségek megelőzése végett. Az elmúlt két év során sokat tettünk a balesetek csökkentése érdekében. A legtöbb kifogásolni való e területen tapasztalható, ami abból adódik, hogy számos dolgozó, szakmai vezető és szakszervezeti tisztségviselő még mindig

nem érti meg e fontos feladat jelentőségét. Ebben a kérdésben a szakszervezeti tisztségviselőknek, és a szakmai vezetőknek is több gondot kell fordítani a felvilágosító munkára, a vétkes dolgozó, illetve vezető felelősségrevonására.

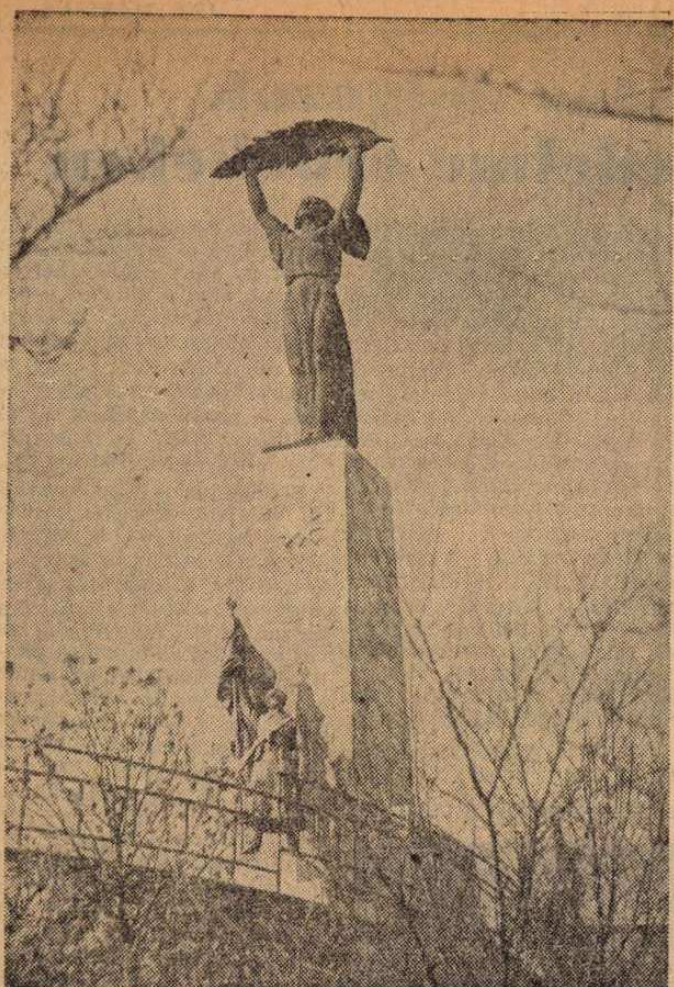
Az elért eredmények minden szakszervezeti tisztségviselőt arra ösztönözzenek, hogy az egyre több, de mindinkább szűkebb feladatot jelentő szakszervezeti munkában újabb eredményeket érjünk el. A további sikerek eléréséhez azonban szükségünk van arra is, hogy okulkunk elkövetett hibáinkból.

Arra kérjük a budapesti üzemeit, hivatalokat és intézmények szervezett dolgozóit, hogy a napokban lezajlott vezetőségválasztó taggyűlésekhez hasonlóan — de még szigorúbb bírálattal — elemezzék a budapesti bizottság munkáját. Véleményeiket, javaslatukat juttassák el a megválasztott küldötteknek, mert ezzel is segítik az újonnan megválasztandó budapesti bizottság még eredményesebb tevékenységét.

A legutóbbi küldöttközgyűlésünk határozata alapján az alapszervi tisztségviselők segítségével több postaszerveknél megvizsgáltuk az egészségügyi helyzetet és intézkedtünk a betegségek megelőzése végett. Az elmúlt két év során sokat tettünk a balesetek csökkentése érdekében. A legtöbb kifogásolni való e területen tapasztalható, ami abból adódik, hogy számos dolgozó, szakmai vezető és szakszervezeti tisztségviselő még mindig

1. Elkezdtek a Lipót Távfeszél Üzem épületbővítési munkálatait, amely által lényegesen bővíti az üzem kapacitását

HAZÁNK FELSZABADULÁSÁNAK 18. ÉVFORDULÓJÁN

Közeledik április 4-e, legnagyobb nemzeti ünnepünk. 17 évvel ezelőtt a diadalmasan előre nyomuló Vörös Hadsereg hazánk földjéről kiűzte a náci megszállókat. Felszabadította népünket a földesúri, tőkés elnyomás alól. Oly sok szenvedés, annyi balsors után kisütött a nap hazánk felett. A magyar nép sok vihart élt már át. A nagy történelmi időkben ott harcolt az emberiség legjobbjai között és nem rajta múltott — hanem főleg a belső és külső reakciós erőkön —, hogy elbukott az 1848—49-es szabadságharc, 1919-ben a Magyar Tanácsköztársaság.

Április 4-e olyan győzelem, amely után nem következett bukás, hanem alapja és kiindulópontja lett annak a társadalmi változásnak, amely átalakította népünk életét, lehetővé tette évszázados elmaradásunk felszámolását, utat nyitott a munkáshatalom, a szocializmus megteremtéséhez, népünk felemelkedéséhez.

A felszabadulás előtti Horthy-fasizmus hazánk minden kincsét, minden javát: a parasztság verejtékes munkájának, a munkásság szorgalmának, az értelmiség alkotó erejének gyümölcsét a kizsákmányoló kisebbségnek, a tőkésnek, a földbirtokosoknak juttatta. Ők éltek „úri módon”, s palotájukban, kastélyaikban üdültek hazánk legszebb tájain, övék volt minden jog a „nagyságos”, „méltóságos”, „kegyelmes” világban. A munkásságot sokszor fojtogatta a munkanélküliség réme, avagy dolgozott 20—30 filléres órabérért. A parasztságnak a cselédsors, a napi 1 pengő napszám jutott. A postásokat évtizedekig nem nevezték ki, segédzolgálat, órabéresek, gyakkornokok, ideiglenes alkalmazottak voltak. A postás kézbesítő sokszor „sapkaszm” volt csupán, s a postamesteri dolgozók pedig cselédsorban tengődtek.

Ma már mindez a múlté. Joggal mondhatjuk, hogy népi demokratikus rendszerünk a párt vezetésével eltörölte a szegénységet, a nyomorúságot, a jogfosztottságot, amely a feudálkapitalista Magyarországon állandó volt. Száműzték a szegénységet, az éhséget, az elnyomást, amely évtizedekig kísértette népünket!

Hazánkban az ipar — a második világháború pusztítása ellenére a felszabadulás előttihez viszonyítva — körülbelül négyeszeresére emelkedett. Mezőgazdaságunk modern nagyüzemivé vált. Ele-

tünk és munkakörülményeink alapjában megváltoztak, s a szocialista kultúra népünk legszeleesebb rétegeinek életét teszi szebbé.

Amíg a múltban népünk magára hagyatva, urainak kényére-kedvére kiszolgáltatva tengődött, ma harcainkban, a szocialista építő munkában egyaránt ott érezzük a Szovjetunió, a szocialista tábor országainak testvéri segítségét. Ez a barátság, a szocialista országok nagy családja védi ma is békénket, biztosítja fejlődésünket, szocialista építő munkánk zavartalanitását.

Felszabadulásunknak 18. évfordulóját olyan időben ünnepeljük, amikor a béke és a szocializmus erői világszerte hallatlan gyorsasággal törnek előre, újabb és újabb győzelmeket aratnak. A Szovjetunió, a XXII. kongresszusa alapján, szinte naponta új bizonyosságot szolgáltat a kommunista rendszer fölényéről a kapitalizmus felett. Szerke a világon a béke barátai, a jó szándékú emberek örömmel veszik tudomásul: a haladás, a szocializmus erői kerültek túlsúlyba az imperializmus erőivel szemben. S ez a fölény — mint ismeretes — nemcsak gazdasági, tudományos, technikai vonalon szolgáltatott megannyi példát.

Felszabadulásunk ünnepén emlékeztetünkbe idézve a második világháború szörnyű szenvedéseit, tántoríthatatlannul, a többi népekkel együtt a béke, a szocialista és a kapitalista rendszer békés versenye mellett állunk ki, amely a népek javát szolgálja.

A békéért, a szocializmus győzelméért vívott harc tőlünk is hozzájárulást kíván. A mi legnagyobb hozzájárulásunk, ha meggyorsítjuk hazánkban a szocializmus építését.

Ránk közvetlenül az 1962. évi postai tervek sikeres teljesítése, a jobb, pontosabb, olcsóbb posta kialakítása hárul. Szakszervezeti mozgalmunknak elő kell segíteni, hogy a postás dolgozók alkotó képességeiket, minden készségüket kifejthessék. Ehhez az kell, hogy magasabb színvonalon végezzük munkánkat. Idézzük postás dolgozóink tudatába, hogy szakszervezeti mozgalmunk kivette részét az elmúlt évek harcaiból, örömeiből, gondjaiból egyaránt. Emlékezzünk az elmúlt 17 évre, lássuk annak eredményeit, hiányosságait, lássuk az utat és a célt, amely felé törekszünk.

Odaadón szolgálva népünket, haladjunk azon az úton, amelyre 18 évvel ezelőtt április 4-én ráléptünk, amelyet a párt helyes politikája jelöl ki — ez az út a biztos jövő, a szocializmus győzelme.

HELYES KEZDEMÉNYEZÉS

a Budapest vidéki Postaigazgatóságon

A Budapest vidéki Postaigazgatóság, a szakszervezet területi bizottságával közösen — az intézkedési terv alapján — megvénként tervismertető értekezletet tartott.

Május 2-án a IV-VI. osztályú postahivatalok és mászkáló üzem vezetői a hivatal, illetőleg az üzem dolgozóival ismertették a tervből rájuk háruló feladatokat. Az I-III. osztályú postahivatalok, valamint a fiókposták dolgozóit járási csoporttaggyűléseken és aktivista értekezleteken tájékoztatták a rájuk háruló feladatokról. A postahivatalokat bevételi irányszámokkal látták el, amiket a hivatalok — az értekezleteken, illetőleg taggyűléseken elhangzott hozzászólásokból megállapítva — kedvezően fogadtak.

Az irányszámokat az I-III. osztályú postahivatalok és fiókposták részére globálisan, a

IV-VI. osztályú postahivatalok részére pedig üzletáganként, illetőleg szolgáltatásokra bontva adták meg.

Az eredmény nem maradt el. Az igazgatóság 1961. évi teljesítményi tervét 103,4 százalékkal teljesítette.

A tervnek ilyen százalékos töltöttség mellett szíves és kitartó munka eredménye. A meggyőző érvek és főleg az eredmények láttán megváltozott a szemlélet, s a dolgozók részvétele a szocialista munkaverseny mozgalomban.

Az által, hogy az irányszámokat hivatalokra lebontották és ismertették a dolgozókkal, elősegítették a jobb munkamódszerek kialakítását is.

A dolgozóktól a tervkészítésével kapcsolatban számos értékes javaslat és bírálat hangzott el, főként kisebb tervezési hibák kiküszöbölésére.

Hogyan is érték el az eredményeket?

A dolgozók megértették, hogy nem elég várni a jelentkező forgalomra, hanem előzetes kiszámítás mellett ajánlani kell azokat a kevésbé ismert vagy csak ritkán igényelt postai szolgáltatásokat, amelyek egyrészt emelik a bevételt, másrészt pedig előnyt jelentenek a postát igénybevevő feleknek. Felismerték, hogy az úgynevezett filléres tételekkel is érdemes foglalkozni, mert ezek révén is százezres eredmények születhetnek, s az egyes szolgáltatások fokozásával, mint például a hírtápostól, a képeslapadás stb. jelentékeny bevétel emelést érhetnek el. Jelentős szerepet játszott, főleg az IV-VI. osztályú postahivataloknál az irányszámok munkahelyekre, illetőleg dolgozóikra történő

felbontása. Ezzel egyénileg is érdekeltté tették a dolgozókat a tervteljesítésben. Erre jó példa Székesfehérvár 1. számú postahivatalának a táviró- és távbeszélő-szolgálatban elért eredménye.

Az egyéni terv felbontása előtt a hivatalnál 1961 január és februárban felvett sürgős táviratok száma 210, illetve 230 darab volt. Márciusban, amikor már minden dolgozónak egyéni terve volt, 647, majd április folyamán 837 darabra emelkedett a felvett sürgős táviratok száma.

Az irányszámok lebontása a szocialista munkaverseny-mozgalom szélesebb körben való elterjedését is elősegítette.

A dolgozók munkaversenyvállalásait az irányszámok

teljesítésére, illetve számos hivatalnál a túlteljesítésre tették meg.

Míg 1960-ban a kiváló hivatal címért folyó versenyben az igazgatóság alá tartozó I-IV. osztályú hivatalok 47 százaléka vett részt, addig 1961-ben már a hivatalok 60 százaléka kapcsolódott a versenymozgalomba. Ugyanígy arányú fejlődés tapasztalható a kiváló dolgozó címért folyó versenymozgalomban is.

Fejlődést jelentett az irányszámok hivatalokra történő lebontása a szocialista brigád cím elnyeréséért folyó munkaverseny mozgalomban is. Az igazgatóság területén a szocialista brigád cím elnyeréséért, illetőleg annak megtartásáért jelenleg 85 brigád versenyez.

Az irányszámok lebontása nagymértékben emelte a termelési tanácskozások színvonalát és elősegítette a munkaverseny-nyilvánosság biztosítását.

Számos jó grafikon által szemléltették a hivatal szolgáltatásonként elért eredményeit. Dorog, Vác stb. hivatalokban naponta értékeli a dolgozók és a munkahelyek eredményeit.

Az 1961. évi tapasztalatok alapján helyes a tervfelbontást, az irányszámok hivatalokra történő lebontását a megyei hivatalokra bízni. A megyei hivatalok a járási hivatalvezetővel, illetőleg járási tervmegbízottal megbeszélve bontották le az irányszámokat. Ez lehetővé tette, hogy a terv még közelebb kerüljön azokhoz, akik azt végrehajtják.

Rutkay Mátyas

Pest MB bértermelési felelős

A postás dolgozók egészségvédelme érdekében

Az utóbbi években állandóan vizsgálat tárgyát képezi mind a szakszervezet, mind pedig a postavezérigazgatóság részéről az a tény, hogy a postás dolgozók egészségügyi helyzete — az eddigi intézkedések ellenére sem javul megfelelően.

Tapasztalataink szerint a helyzet javításához nem elegendő csak a szakszervezet és a postaszervek tevékenysége. Ehhez elsősorban a közönség összefogása és segítsége szükséges.

A postás dolgozók egészségügyi helyzete nemcsak a megbetegedett dolgozók magánügye, hanem társadalmi ügy is.

A postás dolgozók egészségügyi helyzetét sok minden be-

folyásolja. A legkevésbé tudunk tenni a különböző idényjellegű megbetegedések esetében. Bár az ilyen helyzetben sokat segít az egészségügyi követelmények szigorú betartása is. Sokkal többet tehetünk azonban a balesetelhárítás területén. A postás dolgozókat ért balesetek száma évről-évre emelkedik, s ez 1961-ben már 14 100 nap kiesést okozott. A munkából való kiesés a balesetet szenvedett dolgozók helyzetét nehezíti legjobban, mert a baleset fájdalommal jár, és a kevesebb összegű táppénz a család megélhetését is súlyosbítja. Közvetlenül meggyezve 14 100 munkanap kiesés az SZTK-nak körülbelül 600 000 forintba kerül.

A postai rendelkezések maradéktalan végrehajtásával

végezzük el a postai alkalmazást megelőző orvosi vizsgálatokat is. Mert néhány helyen például, ahol a dolgozó a betegségét eltitkolta, a nem eléggé alapos orvosi vizsgálat azt eredményezte, hogy a dolgozó betegsége súlyosbodott, a postai munkára alkalmatlanná vált, és hosszabb ideig betegápolmányba került.

Budapesten a táppénzszerzők nem kellő mértékű javulásának fegyvermi okai vannak. Sokan nem tartják be az orvosi előírásokat, a táppénzes állapotot egyéb dolgok elvégzésére használják fel. Még mindig kevés az SZTK alközpontok által táppénz letiltási javaslatok száma. Ennek is következménye, hogy a többi dolgozónak kell a „szimulálók” helyett a munkát elvégezni. Ez a nagyobb postahivataloknál nehézségeket okoz, a kisebb hivatalokat pedig sok esetben megoldhatatlan feladat elé állítja, mert ott esetleg már egy ember indokolatlan kiesése a szolgálat ellátását teljesen megzavarhatja. Ezekben az esetekben a társadalmi összefogás, a szigorúbb felelősségvétel eredményezhet lényeges változást.

Jelenleg a táppénzszerzőkkel szemben még mindig nem lépnek fel mindenütt kellő erővel. Vannak szakszervezeti bizottságok, amelyek ahelyett, hogy a táppénzfegyelmet szigorítanák, inkább a hibát elkövető dolgozót védik.

A postás dolgozók egészségügyi helyzetének javítását szolgálják a különböző szűrővizsgálatok. Ezek közül legelterjedtebb a tüdőszűrő-vizsgálat. Eredménye, hogy igen sok dolgozónál a betegséget már kezdeti szakaszban sikerül megállítani és az érdekelteket nagyobb bajtól lehet megmenteni. Példa erre egy tüdőszűrő-vizsgálat, melynek során az egyik vidéki postahivatalnál négy dolgozóról derült ki, hogy tbc-s, akiket azonnal sürgős gyógykezelés alá vettek.

Azzal, hogy a szűrővizsgálatok során felfedjük a dolgozók betegségét és az orvosi hálózattal együtt gondoskodunk azok mielőbbi gyógyulásáról, még nem tettünk meg mindent a tbc-s betegek helyzetének javításáért. Az állam a legmesszebbmenő intézkedésekkel gondoskodik a tbc-s betegek anyagi helyzetének javításáról, egészségi állapotuk mielőbbi helyreállítása érdekében. Ezzel azonban sokan nem élnek, mivel nem tudják, hogy anyagi helyzetük megjavítására ilyen lehetőségeik is vannak.

Számos helyen a posta és a szakszervezeti szervek nem gondoskodnak a betegségből felépült dolgozók egészségügyi állapotának megfelelő munkahelyi biztosításáról. Előfordul, hogy egészségre kimondottan káros munkakörben alkalmazzák azokat, akiknek pedig kiemeltre lenne szükségük.

Tudjuk, hogy kishivatali viszonylatban maradéktalanul elegendő tenni a kivánságnak igen nehéz, majdnem lehetetlen. De ugyanakkor a csökkent munkaképességű helyeken találni olyanokat is, akik már hosszú idő óta élnek ezzel a lehetőséggel, annak ellenére, hogy egészségi állapotukban lényeges javulás következett be. Véleményünk szerint helyes lenne ezeket a munkaköröket újra felülvizsgálni, és olyanokkal betölteni, akik egészségügyi szempontból erre jobban rá vannak szorulva.

A postás dolgozók egészségügyi helyzetén és a táppénzszerzők alakulásán sokat javíthatunk a becsületes dolgozók tevékeny segítségével. Nagyobb munkafegyelmet kell biztosítanunk. Fontos feladatunk, hogy a beteg dolgozók érdekében tegyünk meg mindent, hogy mielőbb meggyógyuljanak. Ez pedig a postás társadalom, a postai vezetők és a szakszervezet közös feladata.

Orbán Sándor

Vidám asszony-csozor a Budapesti Postaigazgatóság nőnapjainak alkalmából.

Új arc a szakszervezeti bizottságban

A Teréz Távbeszélő Üzem vezető bizottsága azzal ajánlotta a tagságnak: szerény ember, aki szívesen segít a részben munkatársain, akik becsülnék, szeretnek a dolgozókat. A szakszervezet összeszámolása után kitünt, hogy a választók egyöntetűen egyetértettek a jelöléssel. Így 1962. február 28-tól a szakszervezeti bizottság névsorában ott találjuk Monori János nevét is.

Több mint két évtizede lépett a posta szolgálatába. Ma 39 éves. Ami közben történt — becsületre válik. Jelentős időt töltött el gépkapcsolók szerelésével; még többet foglalkozott alközpontok karbantartásával. Mint brigádvezető 1956-ban Kiváló dolgozó kiüntetésben részesült. Üzemének februári termelési tanácskozása a Kiváló dolgozó cím ismételt odaítéléséről döntött.

Esti tagozaton megszerezte a Kandó Kálmán Gépipari Technikum-i oklevelet, s az első között volt, akik 1959-ben felsőfokú postaműszaki vizsgát tettek. Tanulmányai közben jutott ideje társadalmi munkára is: a Lipót Távbeszélő Üzemben szb-tagként, a Teréz üzemből aktivistaként tervkénykedett. Szaktársai úgy ismerik, mint aki nem áll meg a szorosan vett kötelességek határán: biztosságot, hatáskört növelő újításokról gondolkodik, gazdaságosabb műszaki megoldásokat foglalkoztatják.

Több ötlete, észszerűsítése a gyakorlatban is bejött. Nemrég nyújtotta be az eddig hasz-

nálatos éjjeli kikapcsoló átalakítására vonatkozó javaslatát, mely a célszerűsége túl előállítási költség megtakarítás is ígér.

Jelenleg a készülék-karbantartók és vonalzavar-elhárítók csoportvezetője. Közöttük találomra meg. Szemléltetőn magyaráz, s közben maga javítja a jelző visszajelző hibáját. Mielőtt útjukra bocsátaná munkatársait, egyikükkel találkozik beszél meg a vonalzavar okának közös vizsgálata. A másiknak lelkére kéri, hogy feltétlenül ellenőrizze az előző napon javított CB I-es kapcsoló működését. Erősen, szívesen hallgatnak rá. Ahogy a hibakiesési idő és a hibaszámok grafikonjának kedvező irányú vonalára tekintek — arra gondolok, hogy itt az eredményekben realizálódik munkatársainak való közvetlen kapcsolata.

Nem kényere a beszéd, inkább környezetétől meg a szolgálati táblázatból tudtam meg, amit elmondtam róla. Arról, azután gyerekeire terelődik a szó — megnyílnak a zsilipek! Büszkén mutatja első osztályos, kitűnő tanuló Péter fia fényképeit. Tele van tervekkel. Úgy gondolja, hogy az szb-előzői tennivalók: és a mérnöki tanulmányok jól megférnek egymással.

F. A.

Búcsúznak kubai barátaink

Múlt év októberében 33 híradástechnikai szakembert — mérnököt és technikumist — küldött hazánkba a kubai kormány azzal, hogy tanulmányozzák a magyar híradástechnikai berendezéseket: a magyar posta távbeszélő központjait és más üzemait. Ez annál is inkább szükséges, mert Kuba nagy mennyiségű központi berendezést, távbeszélő készüléket vásárolt tőlünk.

Ezzel a csoporttal érkezett a két kubai mérnök is, Jesus Martinez és Jorge Orozco.

Jesus Martinez elmondotta, hogy mindketten a Kubai Telefon Társaságnál dolgoznak. Ők azt a feladatot kapták, hogy tanulmányozzák hazánkban a postaműszaki szolgálatot, főleg a távbeszélőhálózat, léges és kábeles munkák tervezését, a távbeszélő központokat — elsősorban pedig a Postai Tervező Iroda munkáját.

Erdeklődésemre közölte, hogy Kubában a telefon nem a posta kezelésében van. Náluk a postahivatalból nem is lehet telefonálni, mert a hivatalokban nincs olyan telefon, mely a közönség rendelkezésére állna. A Kubai Telefon Társaság magánvállalkozás. Természetesen a társaság vezetői, igazgatói is amerikaiak voltak. Az amerikai üzletemberek a forradalom győzelme után elhagyták a társaságot, sőt Kubát is.

A telefon társaság távbeszélő üzemét műszakilag szépen fejlődtek — ha nem is amerikai méreteken —, azonban a forradalom kitörése előtt ezek a vezetők igyekeztek a fejlődést leállítani.

A forradalom győzelme után az amerikaiak gazdasági blokádtal alá vették Kubát, mire a forradalmi kormány államosítással válaszolt. Államosították az elektromos energia, az olaj- és cukoripari monopóliumokat, a bankokat és a telefon is.

A telefon társaság átszervezése most van folyamatban — tájékoztat bennünket Jesus Martinez — és a jövőben a közlekedésügyi minisztériumhoz fog majd tartozni. Az államosítás után Daria mérnököt bízta meg a kormány a társaság vezetésével. Darias 1961 novemberében itt járt Budapesten és találkozott a magyar posta vezérigazgatójával, Kövesi elvtárral is.

Jorge Orozco arról beszélt, hogy az embergő miatt igyekszik a kormány más országokkal kapcsolatban teremteni. Most már főleg szocialista országokkal, mert amíg Kuba nem volt valóban független és szabad, arra volt kényszerítve, hogy azokkal az országokkal tartson fenn kapcsolatot, amelyek elnyomták. Kubában még kevés a műszaki és gazdasági szakember, ezért természetesen, hogy tanulmányutakkal, tapasztalatcserékkel is igyekezzek segíteni. Ezt a célt szolgálja — többek

között — az ő és társainak itt tartózkodása is.

Kubai barátaink meglátogattak nálunk néhány telefonközpontot, kint jártak légeshálózat építésénél és kábeltekercsekkel. A POTI-nál sok előadást hallgattak és ezekből az előadásokból — véleményük szerint — sokat tanultak. A POTI mérnök, dolgozó készsége segítettek. Mint érdekességet említették meg, hogy az iroda tervezői sokszor felhívták a figyelmüket olyan speciálisan kubai viszonyokra vonatkozó szempontokra, amikre ők nem gondoltak, pedig azokat otthon majd jól tudják alkalmazni. Mindketten gazdag tapasztalatokkal térnek haza.

Újból Jesus Martinez vette át a szót. Nemcsak a tervezéssel igyekeztek megismerkedni, de megismerték a POTI szervezeti összetételét is. Ugyanígy elindult az a megbízást kapták, hogy hazaérkezésük után tegyenek majd javaslatot egy híradástervező iroda felállítására. Mivel megismerték a POTI szervezeti felépítését, — figyelembe véve a kubai viszonyokat — hasonló szervezeti tervező iroda felállítását fogják javasolni a közlekedésügyi minisztériumnak.

Remélem — mondotta Jesus Martinez —, hogy ez évben már jelezhetjük a „kubai POTI” megalakulását és működését. Erről feltétlenül értesíteni fogjuk a magyar POTI vezetőket és dolgozókat.

További beszélgetésünk során az itt töltött időről emlékeztek meg. Elmondották, hogy az a lehető legjobb benyomással távoznak Magyarországról, mindig szívesen fognak visszaemlékezni az itt töltött időre. Nagyon jólesett nekik a magyar kollégák szíves vendégszeretete, mert nemcsak munkájuk során, a hivatalos érintkezés alkalmával, de azon kívül is sok barátot szereztek. Meglepő volt számukra — és ez talán még jobban esett —, hogy bár hazájuktól sok ezer kilométerre voltak, mégis állandóan értesültek az ottani eseményekről, hiszen a magyar sajtó, a rádió, a televízió állandóan foglalkozik a kubai helyzettel. Alkalmuk volt meggyőződni arról is, hogy a magyar nép milyen együttérzéssel és figyelemmel kíséri a kubai nép harcát.

Jesus Martinez és Jorge Orozco ezúton is köszönetet mondanak Kövesi Béla vezérigazgatónak és Brebovszky elvtársnak, a POTI igazgatójának, a POTI mérnökeinek, technikusainak és mindazoknak a dolgozóknak, akik foglalkoztak velük és segítségükre voltak. Remélik, hogy még alkalmuk lesz találkozni a magyar postásokkal.

Lévay-Szabó János, a Postai Tervező Iroda szb elnöke

POSTÁS HÉTKÖZNAPOK

Mit várnak a dolgozók az új szakszervezeti bizottságtól?

A közvélemény hangja a Miskolc 1. számú postahivatalban

Azok a válaszok, amelyeket a címcímre foglalt kérdésre a Miskolc 1. számú postahivatal dolgozóitól kaptunk, valóban őszinték és olyan tanulságosak voltak, hogy akár melyik más hivatal dolgozóinak és újonnan választott szakszervezeti bizottságának tanulsággul szolgálhatnak.

A hivatal régi szakszervezeti bizottsága nem dolgozott rosszul — ez a dolgozók véleménye —, de az újonnan választott szakszervezeti bizottság tagjaitól már ennél többet várnak. Majdnem mindenkinek az a véleménye, hogy az új szakszervezeti bizottságnak az összetétele is előnyt jelent ahhoz, hogy a jövőben még jobb munkát végezzenek. Simon szaktárs ezt így fogalmazta meg:

— A szakszervezeti választásoknak ez a formája — az előre megválasztott jelölő bizottságok által — lehetővé teszi, hogy azokat válasszuk meg, akikben bízunk.

Jól látják a dolgozók a szakszervezeti munkában leggyakrabban előforduló hibákat, amelyek bizonyos mértékig a saját szakszervezeti bizottságukra is jellemzőek voltak.

— Mindenki dolgozzon — mondta Kovács Ilona szaktársnő, a távbeszélő központban —, ne csak a titkár és egy-két vezetőségi tag végezze el az egész munkát, hanem mindenki, aki a vezetőségben van és a bizalmiak is lássák el feladataikat, tőlük is többet várnak a dolgozók.

— Ne csak a tagdíjak beszedésével foglalkozzanak — mondja Simon szaktárs —, törődjenek többet a tagjaik mindennapos problémáival. A beteglátoztatás például semmi-ségen tűnik annak, aki látogat, de a betegnek jólesik, hogy gondolkodni rá.

Héthy Valéria hivatalvezetőtől hallottuk:

— A szakszervezeti bizottságtól és a bizalmiaktól azt várom, hogy segítségükkel a dolgozók még bátrabban megmondják véleményüket és

javaslatukat a nyilvánosság előtt is.

Apostol Elemér szaktárs többekkel együtt így nyilatkozott:

— Az új szakszervezeti bizottság a dolgozóknak a munka megkönnyítésére vonatkozó javaslataival komolyan foglalkozzon. Ne hagyják ezeket válasz nélkül, még abban az esetben sem, ha azok megvalósíthatatlanok.

Bodnár István kézbesítő szaktárs azt várja:

— A szakszervezeti bizottság rendszeresen tájékoztasson a politikai eseményekről és a saját munkájáról is. Ismeretessék, hogy mit csinál a szakszervezet, milyen eredményeket értek el és mit tud nyújtani a dolgozóknak.

A hivatal fiataljai is várakozással tekintenek az új szakszervezeti bizottság felé. Demjén Barna kézbesítő szaktárs például ezeket mondta:

— Fiatal vagyok még a hivatalban, szakszervezeti tag is csak három hónappal ezelőtt lettem. Így még nem is tudom, mit is kell csinálnia tulajdonképpen a szakszervezeti bizottságnak. Talán az volna a jó, ha először ezt ismertetnék velünk a bizalmiak.

Többé-kevésbé hasonló véleménye volt a többi megkérdezett fiatalnak is.

— A posta munkájának a jó hírverése vigyázni kell! Ezért helyes volna, ha a fiatalokkal időnként egy-egy félórásra összejárnának erről beszélgetni. Nem azért, mert a mi fiataljaink nagyon fegyvermeztelenek, de még nem eléggé ismerik a postai munka fontosságát és tekintélyét — állapította meg Simon szaktárs.

Szinte egyöntetűen remélik a dolgozók, hogy az új szakszervezeti bizottság az eddigi változatosabb kulturális programról fog gondoskodni részükre. Rendszeres mozi- és színházlátogatás, csoportos kirándulások szervezése szerepel az igények között. A hivatal nódolgozó, Orosz Lászlóné szaktársnő szavai szerint, szívesen meghallgatnának olyan előadásokat, amelyek a nőket érdeklő kérdésekkel — ház-

tartás, gyermeknevelés stb. — foglalkoznának.

Várják a dolgozók, hogy az új szakszervezeti bizottság mindent megtegyen annak érdekében, hogy a hivatal dolgozóinak munkakörülményei megjavuljanak. A hivatal, az igazgatósággal egy épületben van és jelenleg bővítési munkálatok folynak.

— Amilyen mértékben bővül az épület, olyan mértékben „szűkül” a Miskolc 1. sz. postahivatal — mondják a dolgozók. Zsúfoltság van a kézbesítő-osztályon. Pihenőt és megfelelő öltöztető szertartásnak kapni a távbeszélő központ és a táviró dolgozói. Nagyon szeret-

nék, ha az egy év óta nem működő teherliftjüket is végre megjavítanák, mert valóban nem könnyű naponta 20–25 zsákot kötéssel felhúzni.

A dolgozók nemcsak várnak a szakszervezeti bizottságtól, de segíteni is akarják munkáját.

Oláh szaktárs, a KISZ-titkár is ezzel kezdte mondanivalóját.

— Elsősorban segíteni akarjuk a szakszervezeti bizottságot, különösen a kulturális munkáiban.

Közvéleménykutatásunk legfőbb tanulsága: nagyon érdemes a dolgozókat meghallgatni, mert sokat tanulhatunk a dolgozók véleményéből, javaslataiból. A közvéleménykutatás azt is bizonyította, hogy a tagság jól ismeri a szakszervezet feladatait és nemcsak kívánságai vannak, de ezek megvalósításához segítségüket is felajánlották.

Kuklis István

Az igazságot kerestük

Mimóza Ilike, a Nebántsvirág postafőnökje az igazgató titkárnője volt. Hosszú ideig, egészen addig, amíg fiatalabb és esinosabb nem tűnt fel a láthatáron. Likét a „trónfosztás” után kíméletlenül mellőzték, sőt! Őt hétig kórházban volt, senki nem látogatta meg. Szakszervezeti bizalmi is volt, s a betegsége alatt új bizalmi választottak. Amikor visszatért, még csak nem is közölték vele, hogy milyen változás történt. Egyedül olyan tömegellenességet érzett maga körül, amelynek nem találta magyarázatát.

Nem, ezt nem lehet türelmi! Elmegy a vállalatnál, büskomor és beteg, vagy esetleg öngyilkos lesz! Azaz megse! Van még egy mód. Elmegy a Figyelmes Postás című lap szerkesztőségébe, s elpanaszolja bánatát. Így is történt. A lap munkatársát, Hevest küldte ki riportra. Kíváncsiak voltak, mi az igazság. A vállalati vezetők szóba sem akartak vele állni, amikor megtudták, hogy újságíró. — A mi szakszervezeti bizottságunk makulátlanul nem engedjük be-mooskolni — hangzott a fogadtatás. Bennünket ne bántsanak! Aztán mégis megeredt a nyelvük, sőt jobban is, mint kellett volna — olyat is mondtak, ami abszolút igazságnak éppen nem volt mondható. Visszent Ilike állításából is sok minden megdőlt.

Mégis úgy látszott, hogy Ilike oldalára billen az igazság. Ekkor a vállalat — híven a névéhez — segítségért fordult felettes szervéhez. Ez használt.

Közreműködésükkel kiderült az igazság:

Sem Ilikének, sem az üzemi szűnek nincs mindenben igaza. Azaz, hogy az szb belátta a hibáját és ígéretet tett arra, hogy mulasztását helyrehozza. Ilike pedig részben igazsága tudatában kép-telen tárgyalatosan megítélni helyzetét.

Miért ragadtuk ki e jelentéktelennek tűnő kis ügyet? Azért, mert — mint a példa bizonyította — az ilyen „kis ügyeknek” is beláthatatlan következményei lehetnek. A nyilvánosság elé nem kerülő ügyes-ke hónapokig foglalkoztatta az üzemi dolgozóit. Hosszú időn keresztül az intrikusok mérgezték a légkört egy olyan ügyben, amely néhány emberi, nyílt, egyenes szóval meg lehetett volna oldani.

Sipos Miklós

TANÍTA A MÚLT

Negyvenhárom évvel ezelőtt, 1919. március 21-én a munkásosztály, a KMP vezetésével győzelemre vitte a proletárforradalmat Magyarországon. A magyar nép évszázadokon át harcolt a külső ellenség és saját elnyomói ellen, s a felszabadulás előtt e harcnak legnagyobb győzelme a Tanácsköztársaság megteremtése volt.

A Tanácsköztársaság kikiáltásával a magyar nép biztosította függetlenségét, köztulajdonba vette a gyárakat, megszüntette a nagybirtokrendszert, nemzetiségre és nemre való tekintet nélkül politikai egyenlőséget biztosított minden dolgozó számára, s megkezdte a szocialista társadalmi rend építését.

A forradalom békés úton, fegyveres harc nélkül ment végbe, győzelme nagy hatással volt a nemzetközi munkásmozgalomra. A magyar eredmények igazolták, hogy a proletár forradalomról és a proletár diktatúráról szóló lenini tanítás egyetemes érvényű, az egész világ munkásmozgalmára számára történelmileg elkerülhetetlen út.

A forradalom győzelmének eredményeként a hatalom kizárólagos birtokosa a munkásosztály lett. Ezt a történelmi jelentőségű tényt a kormányzótanács „Mindenkihez” című felhívása a következőképpen rögzítette: „Magyarország proletársága a mai nappal a maga kezébe vesz minden hatalmat... A Forradalmi Kormányzótanács haladéktalanul megkezdi a nagy alkotások sorozatát a szocializmus, a kommunizmus előkészítésére és megvalósítására.”

A Tanácsköztársaság rövid fennállása alatt is igen szép eredményeket ért el, sokat tett a társadalmi rend, a termelési viszonyok átalakítása, a dolgozók életének javítása érdekében.

Különösen a belső — de főként a külső — túlerő miatt a Tanácsköztársaság elbukott. Utána a burzsoázia véres bosszút állt a dolgozókon. Több ezer kommunistát meggyilkoltak, bebörtönöztek, az internálótáborokba zárták száma meghaladta a 70 000-et.

A kommunisták nem hiába harcoltak, nem hiába bízták a nép sorsának jobbja fordulásában — 1945-ben a Szovjetunió Vörös Hadserege segítségével megszületett szabadságunk. Ez követően éles politikai harcok közepette győzedelmeskedett hazánkban a második szocialista forradalom.

Büszkén elmondhatjuk, hogy népünk 1919-ben nem harcolt hiába: a harc a szocializmus ügyéért hazánkban győzelemmel végződött, elértük azt, amiért 43 évvel ezelőtt a magyar proletárok harcba indultak.

Zs. I.

Nógrád megyei mozaik

A második öt éves terv postára háruló, megnövekedett feladatai sikeres végrehajtásának jelentőségét a megye postás dolgozói megértették. Ezt mutatja többek között az is, hogy 1962. év január havi bevételi tervüket 102,6 százalékra, a február havi pedig 105,2 százalékra teljesítették. Az említett két hónapban a tervet Szécsény (117 százalék) és Rétság (115 százalék) postahivatalok túlteljesítették.

★

Március 8-án tartotta vezetőségválasztó taggyűlését a Salgótarján 1. sz. postahivatal szakszervezeti bizottsága, melyen a hivatal dolgozóinak 80 százaléka részt vett. A taggyűlésen megjelent Besenyei Miklós, a postások szakszervezetének főtájtára.

★

Ez évben kezdik meg Somoskövújfalun a postaház

építését. A régi, elavult épületben elhelyezett postahivatal e határállomás postai forgalmának lebonyolítására már nem alkalmas. A korszerű postaházban a dolgozók jó munkakörülményeit biztosító szociális berendezések is lesznek.

★

A MB munkásvédelmi bizottsága az első félévben a megye egész területén megszervezte a munkásvédelmi őrségeket. Így kívánják a dolgozók felelősségérzetét felkelteni, hogy szaktársaikkal testi épségének megóvása érdekében körültekintőbbek legyenek.

★

Salgótarjánban az 1914-ben épített postaépület felvételi terme a követelményeknek már nem felelt meg. Ezért átépítették, s a múlt hónapban át is adták rendeltetésének. A postahivatal korszerűsített, modern vonalú, és a fejlődési igényeknek megfelelő felvételi termét a város lakossága nagy tetszéssel fogadta.

Szlovatsik Károly

Az első megbízatás

Hátul, a korácműhely mögött — ahol az ócskavaskupa emelkedett — állt egy bódé. Épületnek nevezni túlzás lenne, műhelynek meg éppenséggel szégyen. Girbe-gurba dülledező deszkák a csiszolóműhely kemény tüzfala támogatta, amelyet megviselek az évek, akár egy frotharcos katonát. Ha négy ember bement, kettőnek cihelődni kellett kijelé. Ez előnyére vált lakójának, az öreg Fuszenekkernek. A komótos vén mester papaszeme felett ívelt meg minden. Acélkék szemével a drótkeret felett éberén, élesen figyelt minden mozgást, zajgást, mint odújában a magános vén farkas.

Akkoriban ennek a „szerszámgépgyárnak” én voltam a legfiatalabb munkamezeje — olyan zöldfülű kis lakatosinas. Szemem a gyermeki hályog tapasztalatlanságával figyelte a hadilüzem lüktető mozgását, katonai apparátusát.

Felvételemet Vince Janinak köszönhettem. Hetekig szaladgált érdekemben. A 18 éves fejlett, erejéről közismert fiú a gyárban anyagszállító rakodómunkásként dolgozott.

Nem barátság kötött össze bennünket, hanem a közös sors — az apa nélküli árvaság kenyerét ettük mindketten. — Ide figyelj — szölt hozzám egyik reggel, ahogy beértem őt. Ma déiben gyere a korácműhely mögé, tegyél úgy, mintha keresgelnél valamit az ócskavaskupacon.

Ertetlenül néztem rá. Megelőzte el nem hangzott kérdés.

— Szükség van rád, nagyon fontos — tolatotta meg kurtán.

Nem sokat értettem belőle. Észrevette. Szorosan mellém lépett.

— Nekünk kell összefognunk, a munkásoknak, meg az ilyen telepi srácoknak.

Nagyot bólintottam. Közelebb hajolt hozzám:

— Neked jó, hogy a fél éjszakát a pincében töltöd? Na látod — hangzott lehalkította —, ebbe az egész mindenségbe már csak hálai jár a lélek.

Nem akartam tudós vadgalamb módjára járni — inkább hallgattam. Próbáltam tehetségemhez mérten értelmesen pislogni. Mit kell tenni, meg ki-be jár a lélek — elég, ha ő tudja. Hogy szükség van rám, és én is fontos lehetek, az más. Még a gondolatára is kitágult a keblem, úgy éreztem, két arasz-szal nőttem meg egyszerre.

Az Iház utcai református templom nagyharangja délre kondult, az emeleti ablaktáblákon rezgett muzsikája.

A műhelyből két lejárát vezetett a földszintre. Az egyik csiszolt kölépcső, urak, katonatisztek, nyilasok számára. A másik a műhely végében homályos előtérrel összekötve a teherfelvonóhoz és a vaslépcsőhöz vezetett — a magamfajta emberek számára.

Kezem törlőre léptem ki a műhelyből. Valaki elem lépett. Szemüvegem már zsebeembe csúsztattam, és így nehezen ismertem fel. A dadogós Miska — ő volt az egyedüli inas a gyárban, aki szívesen hitte a Kánaán-mesét, és magára börtönte a jellegzetes fekete mundaert nyilas karszalaggal. Határtalan göggel vigyázott néhány munkaszolgálatosra, munkapadjuk körül ténfergett, leste őket egész nap.

El akartam osonni mellette, de vállonragadtott.

— Ho... ho... hová mész?

— Se... se... sehorá — dadogtam vissza csufondáron-san.

— Összezúzlak, te piszok! — rivallt rám dühösen.

— Mit akarsz?

Elégedetlen rámvigyorgott.

— Na, na, ez mindjárt más.

Olyan düh fogott el, legszívesebben belecsaptam volna az arcába.

— Dadogd már ki, mit akarsz! — dobantottam pulykamérgesen.

Gyönyört talált vergődésemben, maga elé húzott.

— Rá... ráérek.

— En nem — kiáltottam kétségbeesetten.

A szemközt levő edzőműhely ajtaja kinyílt, a kóhó vörös fénye nyalábolta körül Rudi bácsi, deresfejű tanítósegédem alakját. Ma kivételesen jó ebédjének köszönhettem, hogy ő állt a tűz mellé melegíteni. Elém jött. Hírből tudtam, hogy az öreg volt az első segéd, aki túladdott a dadogóson azzal a hálalstennel, hogy belőle se lehet soha lakatos.

— Mit akar téled? — csattant az öreg hangja.

— Nem tudom — hangom olyan panaszos lehetett, hogy a dadogós sietős magyarázata ijedten nyúlt el.

— A pi... pi... piacra akartam elszalasztni.

— Híjnye, te nyavalyás. Jó, hogy csicskást nem fogadsz magad mellé. Azonnal megismertetem veled a matyócsipkét, te istentelen. De garantálom, hogy egy hétig nem ülsz a hátsófeleddre.

Többet nem hallottam, mert a védnökség szóáradata alatt elsomfordáltam.

Alig kezdtem túrkálni az ócskavaskupacon, mikor a korácműhely felől láttam Janit sietni. Mellém guggolt.

Hogyan dolgozik a műszaki szakosztály?

Az 1960. évi SZOT-határozat értelmében alakult meg a műszaki szakosztály a postás szakszervezet elnöksége mellett, mint tanácsadó szerv. Öt szakbizottságból (mérnök-technikai, műszerész, szakmunkás, hálózatepítő és szerelő, gépkocsivezető) tevődik össze. A szakosztály vezetősége hét tagból áll. Tevékenységét felvéve munkaterv alapján végzi a szakbizottságok bevonásával.

A vezetőség fő feladatának tekintik a második öt éves tervünk minél sikeresebb végrehajtásának segítését. A megnevezett feladatok ellátása érdekében biztosítani kell a posta műszaki dolgozóinak alkotó munkájának fellendítését. Eredményeik elismerését és véleményüket ki kell kérni a posta műszaki fejlesztési feladatainak ellátásához.

A posta műszaki dolgozóinak szerepét és fontosságát figyelembe véve, a szakszervezeti bizottságok mellett működő műszaki bizottságok munkáját meg kell erősíteni és még szervezettebbé kell tennünk. Igen sok a megoldandó feladat, s ehhez mind a meggye, mind az alapszervi bizottságok jó munkája és kapcsolatainak kiszélesítése nagy mértékben hozzásegíti a műszaki szakosztályt.

Ezúton is kérjük a megyebizottságokat és az alapszervi bizottságokat, kérdéseikkel keressenek fel bennünket, a problémákat oldjuk meg közösen.

A műszaki szakosztály, mint az elnökség tanácsadó szerve, segíti az elnökség munkáját, egyrészt a központi vezetőség, illetve az elnökség által megjelölt témakörök feldolgozásával és véleményezésével. Másrészt javaslatot tesz az elnökségnek, a műszakiak élet- és munkajogi kérdéseivel, a szakmai képzéssel és továbbképzéssel, a posta műszaki színvonalának emelésével, a postai tervek teljesítésével, az újtómozgalommal, a munkaversennyel, a munkavédelemmel kapcsolatban. Támogatja a szakszervezeti bizottságok mellett működő műszaki bizottságok munkáját, a területi bizottságok műszaki bizottságaival való szoros kapcsolat kialakítását, a munkák végzésében igen nagy jelentőségű.

1961. évi munkatervünket teljesítettük. A havonkénti vezetőségi értekezleteket megtartottuk, ezeken egyes alapszervi műszaki bizottságokat beszámoltattuk munkájukról. Értékeljük a szakosztály határidős munkáit és a munkatervben lefektetett feladatokat határidőre való végrehajtás végett az illetékes szakbizottságoknak átadtuk. Az év folyamán műszaki dolgozókat érintő tárgyalásokon vettünk részt s minden esetben javaslatokat dolgoztunk ki (jutalmazási rendszer, képzettségi normák, KPM újítási rendelet módosítása stb.) az elnökség részére.

Több üzemnél ellenőriztük a határozatok és javaslatok könyvének vezetését. Megvizsgáltuk, mely szerveknél vannak párhuzamos feladatokat, s van-e lehetőség az ilyen munkák egy szervnél való összehangolására. E munkákban nagy részt vállalt a vezérigazgatóság műszaki bizottsága. Az idén is figyelemmel kísérjük a vezérigazgatóság műszaki bizottságával az ügyviteli egyszerűsítésének, a kezelési utasítások átdolgozásának további lehetőségét és javaslatot készítünk az elnökségnek.

A SZOT Műszaki és Gazdasági Tanácsa részére javaslatot készítettünk a műszaki fejlesztés előmozdítása érdekében. A SZOT Műszaki és Gazdasági Tanácsában a fiatal mérnökök bizottságában részt veszünk és javaslatot készítünk a mérnöktovábbképzés érdekében. Foglalkozunk az ifjú szakmunkások problémáival, ellenőrzük, hogy megfelelő munkakörülmények közé kerüljenek.

Az újjászervezett Puskás Tivadar Távközlési Technikum baráti kör munkájában részt veszünk és a feladataink végrehajtásában támogatjuk. Negyedévenként a postaszerveknél műszaki szakosztály rendezünk, amely igen hasznos volt. Eddigi munkánkat értékelve, s a jövőre nézve még elhatároztuk, hogy figyelmet fordítunk a postai munka gazdaságosabbá tételére, a távközlés minőségének javítására, az önköltség csökkentésére, anyagtakarékosságra, továbbá a munkaversenyt műszaki feltételeinek biztosítására és a szocialista brigádok célkitűzéseinek segítésére. Ezekhez kérjük a megyebizottságok és az alapszervi műszaki bizottságok fokozott támogatását és közreműködését.

Török Ferenc
műszaki szakosztály titkára

Múlt év augusztusában a műszaki szakosztály és MB tagjai közül jó munkájuk eredményeként hat személynél lengyelországi tapasztalatcserével egybekötött cserélődésben, amely igen hasznos volt.

Eddigi munkánkat értékelve, s a jövőre nézve még elhatároztuk, hogy figyelmet fordítunk a postai munka gazdaságosabbá tételére, a távközlés minőségének javítására, az önköltség csökkentésére, anyagtakarékosságra, továbbá a munkaversenyt műszaki feltételeinek biztosítására és a szocialista brigádok célkitűzéseinek segítésére. Ezekhez kérjük a megyebizottságok és az alapszervi műszaki bizottságok fokozott támogatását és közreműködését.

Török Ferenc
műszaki szakosztály titkára

Jelenet

A boldogság országa

című szovjet filmből, amely a közeljövőben kerül bemutatásra.

Kulturális hírek

A Művelődésiügyi Minisztérium és a SZOT versenyét hirdették a budapesti színházi szervezők között. A nyertesek között 500, 300 és 200 forintos díjakat osztanak ki az évad befejezése után. A versenyen minden budapesti postás közönségsszervező indulhat.

A Postások Szimfonikus Zenekara öndíj hangversenyt adott — a Postás Művelődési Ház szervezésében — március 5-én este a Zeneművészeti Főiskola nagyszínházában. A műsoron Gershwin-művek szerepeltek: Egy amerikai Párizsban, F-dúr zongoraverse, Kék rapszódia és részletek a Porgy and Bess című operából.

Közreműködtek: Petri Endre érdemes művész (zongora), Eszenyi Irma, Szabó Miklós érdemes művész és Bende Zsolt, az Operaház magánénekes. A zenekart Vasváry Balogh Lajos dr. betegsége miatt — Pécsi István, a MÁV szimfonikus zenekar karnagyja vezényelte. A zsűfőjárás meglepetésszerűen közönsége a kitűnő koncert szövegét és a zenekart lelkes tapsal jutalmazta.

S P O R T

Befejeződtek a téli teremhajóversenysorozatok küzdelmei és azokon csapataink, mint az eddigiekben megírta, jól szerepeltek. A nemzetközi napra tiszteletére a BTST és a Népfőiskola női kézilabda tornát rendezett a Tűzér utcai tornateremben. Négy egyesület serdülő, ifjúsági és felnőtt csapatai vettek részt a tornán. A postás lányok, akik az idei teremkupa mérkőzéseken végre javuló formában játszottak, nagy sikerrel szerepeltek ezen a finnyos tornán is. Összesített eredményük alapján megnyerték a kupát. Az egyes csapatok ellen az alábbi eredményeket érték el:

Serdülők:
Híradó-Postás 5:4
MTK-Postás 5:3
Csepel-Postás 7:2
Ifjúságiak:
Postás-Csepel 4:3
Postás-Híradó játék nélkül győzött
Postás-MTK 5:2
Felnőttek:
Postás-Híradó 5:3
Postás-MTK 4:4
Postás-Csepel 7:0

A fenti eredmények alapján tehát felnőtt és ifjúsági csapataink veretlenül lettek első csoportjukban, míg serdülőkünk negyedik helyen végeztek.

A téli teremkupa és a tornán látottak arra engednek következtetni, hogy a nagy pályán anyagi sikert elérni női kézilabdázóink végre a kispályát is kezdik megszokni és reméljük, hogy ezek a sikerek nem átmenetiek, hanem folytatódhatnak a szabadtéri bajnokságon is.

A szabadtéri bajnokságok úgynevezett tavaszi időnyel labdarúgásban már megkezdődött és a többi sportágban is rövidesen kezdődik. Sajnos az időjárás nehezíti a helyzetet. A sporttelepeket vastag hótakaró borítja. Ez lényegesen befolyásolja a csapatok felkészülését és nem egy mérkőzést kellett elhalasztani a pálya használhatatlansága miatt.

Koncz Sándor

ÜZEMI SPORT

Labdarúgás

Az 1962-es tavaszi-ősi fordulóból álló bajnokságra eddig 36 csapat nevezett be. A labdarúgó-küzdelmekben körülbelül 450-500 fő részese biztosítjuk a rendszeres sportolást.

Röplabda

A teremhajóversenysorozatok befejezéséhez közeledik. Főként az első helyen a Jármtélepi csapata áll. A 2-3. hely kérdése a Jávtfőiskola és a Helyközi Igazgatóság csapatai között fog eldőlni. Növekedik a Helyközi Igazgatóság és a KHI csapatai vannak az élén, közöttük dől el az első és második hely kérdése. A 3. helyet biztosan tartja Bp. 62-es csapata.

Március 20-tól az Egressy úti Postás sporttelepen megkezdődnek a pályák építési munkái. Társadalmi munkára eddig a labdarúgók jelentkeztek igen nagy számmal, de a többi sportágak sem maradnak el.

Pressmayer József

Teke

Az 1962-es bajnokság 10 csapat részvételével március 22-én megkezdődött. Az eddig lejátszott mérkőzések eredményei: Lipót-Táviróhivatal 8:0, Budapest 62-es Hírlapüzem 7:1.

Evezés

Megalakult az evezős társadalmi bizottság, amely összefogja és irányítja a postai üzemi evezőseinek munkáját. Vízjárassági tanfolyamot rendeznek, üzemi versenyeket szerveznek, valamint a szövetség által kiírt versenyekre mozgósítanak és ezeken egyetemesen részt vesznek.

Március 20-tól az Egressy úti Postás sporttelepen megkezdődnek a pályák építési munkái. Társadalmi munkára eddig a labdarúgók jelentkeztek igen nagy számmal, de a többi sportágak sem maradnak el.

Pressmayer József

LOGO TANÁCSADÁS

Üzemi baleset

Üzemi baleset az, amely a dolgozót a munkaviszonyából folyó kötelezettségek teljesítésével összefüggésben az üzemen vagy üzemen kívül éri. Üzemi baleset az is, amely a dolgozót a munkában vagy onnan a lakására (szállására) menet közben éri.

Munkába menet bekövetkezett baleset akkor is „üzemi” jellegű, ha a dolgozó nem közvetlenül a lakásáról indul munkába, de a munkahelyre vezető útvonalon szenved balesetet. Ez kétségtelenül követhető az 1958. (XII. 24) Korm. sz. rendelet 8. §-ának az előbbi bekezdésében idézett rendelkezéséből.

Munkából jövet viszont csak akkor „üzemi” a baleset, ha a dolgozó munkaidő után közvetlenül és a szokásos úton, nagyobb kitérés és az út megszakítása nélkül tér haza lakására (szállására). Nem tekinthető az út megszakításának, ha azt étkezés, élelmiszerbeszerzés miatt szakítja meg.

Az üzemi baleset körülményeit mindig a legmondóbban kell vizsgálni, mert fennforgásához és a szükséges intézkedések megtételéhez a dolgozónak fontos jogai és érdekei fűződnek.

Az üzemi balesetet szenvedő dolgozó egyik fontos jogosultsága a baleseti járadék, amely a szolgálati időtől függetlenül jár. Ennek összege a dolgozó balesetet megelőző 12 havi keresetének bizonyos százaléka, attól függően, hogy milyen mértékű a balesetből eredő munkaképesség-csökkenés.

A munkaképesség-csökkenés mértékét a munkaképesség-csökkenést véleményező orvosi bizottság állapítja meg.

Nem jogosult a dolgozó baleseti járadékra, ha a munkaképesség-csökkenés nem haladja meg a 15 százalékot.

Dr. Jankovich Lajos

HALOTTAINK

Adamecz Júlia hírlapárus, (Hírlapterjesztő Üzem), Balogh Géza fő-ell. (Debreceni Ig.), Balogh Sándorné hírlapkezelő (Bp. 70.), Bánfalvi Miklós m. vez. főell. (Jármtélepi), Bikk András hd. alk. (József Távb. Üzem), Csabai Antal m. főell. (Álközp. Üzem), Dallos Jánosné ell. (Bp. 61.), Dezséri Imréné s. ell. (Helyközi Távb. Ig.), Erdi András kezelő (Fehérgyarmat), Fazekas Imre vez. kez. (Székesfehérvár 2.), id. Farkas Géza p. alk. (Szentcs. I.), Francisz Lajos m. vez. kez. (Széksárd F. Ü.), Gulyás Ferenc m. főell. (Jármtélepi), Győre Károly m. főell. (Baja F. Ü.), Hajnóczy Béla hd. alk. (Bp. 8.), Hartvigh István p. alk. (Lipót Távb. Üzem), Kiss Imre alk. nyugd. (Országgy.), Komáromi Pál m. vez. főell. (Álk. Üzem), Kraut Józsefné hd. alk. (Krisztina Távb. Üzem), Lénárt Ágnes hd. alk. (József Távb. Üzem), Markó Istvánné hírl. kéz. (Sas-halom), Meggyesi Pál s. kez. (Bp. 78.), Nagy Jánosné hírlapárus (Hírlapterjesztő Üzem), Nagy Sándor s. ell. (Értékközlő), Rácz Jenőné ell. (Gyömrő), Rózsahegy József vez. főkez. (Bp. 70.), dr. Ruboszy László ig. (Lesz. Hiv.), Szendrői Dezső kez. (Bp. 78.), Székely Sándor m. főell. (Álközp. Üzem), Takács Mihályné ell. (Mohács 1.), Takács Károly hd. alk. (Miskolc 1.), Tanács Béla vez. kez. (Szeged 2.), Ulatovszky Adolfné hírl. kéz. (Bp. 114.), Zólyomi György m. st. (Rádió és Televízió). Emléküket megőriztük!

Az egyéni verseny eredményei a Csepel 1. sz. postahivatalban

A Csepel 1. sz. postahivatalban a párt VII. kongresszusa idején az egyéni versenyben komoly vetélkedés folyt. A szakszervezet, közösen a szakszervezettel, hónapokon keresztül nap mint nap rendszeresen figyelemmel kísérte a verseny eredményeit. A tapasztalatokat a helyszínen beszélték meg a dolgozókkal.

Ma már a dolgozók maguk is figyelemmel kísérik az irányszámok, illetve a vállalkozások teljesítésének helyzetét. A problémákat a szakszervezet és a párttal és a szakszervezettel közösen havonta brigádvezetői értekezletek megvitatja. Közösen kutatják a lehetőségeket: hogy a postai bevételi terv teljesítésére, hogyan és mint találhatunk újabb területeket?

Az által, hogy munkatérletekre, brigádokra és dolgozóira is lebontották az irányszámokat, élénkebbé vált a versenyszellem. Például a versenyző brigádtagok, kézbesítő szaktársak most is tudják, hogy egyéniüként havi 368 forint többletbetéttel a terv teljesítése már biztosítva lesz. Az egyesített felvétel — az irányszámok havi bontása alapján ugyanakkor tudják, hogy mennyivel kell többet teljesíteniük. Ezáltal jelentősen elősegítették, hogy az 1961. évi terv teljesítésében például a hivatali kézbesítők és pénzfelvévők az évi 300 sürgősként feladott távirat számát 1961-ben 2782-re emelték, ami keréken 32 000 forint többletbetétet jelentett. A pénzfelvévők pedig 600 darab expresszutasalvánnyal vettek fel többet, mint az előző évben.

Az egyesített felvétel, bár brigádban versenyeznek, de egyéniüként is értékelhetők és kiemelkedő eredményeket értek el. Közülük Kacsarcsik Mihályné, Szabó Ká-

rolyné, Lukácsovics Ferencné és Szabó Erika szaktársaink tűntek ki, akik elősegítették a felvett expresszlevelek, légilevelek és expresszcsomagok számának növelését.

A lebontott terv-irányszámok ismerete és a jó propagandamunka eredménye, hogy ma már a felvett táviratok 15-20 százaléka és a nyilvános állomásokról kezdeményezett távolsági beszélgetések 50 százaléka sürgősként bonyolódik le.

A kézbesítő osztályon a hírlaptervek teljesítésében a jövődiki bevételek növelésében, a takarékbetétgyűjtésben igen szép eredményeket értek el. Az 1961. IV. negyedéves Sztahó Pál brigádvéste 38 darab hírlapelőfizetőt szervezett, 4022 darab képeslapot 3481 forint értékben és 1126 forint postai értékkel árusított s ezenkívül 16 takarékbetétet gyűjtött 31 800 forint összegben.

Szép eredményeket értek el Weber József, Barta Gyula, Berda Sándorné, Varga Antal, Bosnyák István és Szentgyörgyi János szaktársak.

Az egyéni versenyben 1957 óta elért eredmények alapján a hivatalnál 16 dolgozó kapott kiváló dolgozó oklevelet kitüntetéssel, egy dolgozó a Munka Erdemérem kitüntetését tulajdonosa, egy pedig postai kiváló dolgozója kitüntetését kapott.

A Csepel 1. postahivatal szakszervezete és szakszervezeti aktivistái helyesen értelmezik a versenymozgalom elvét: a kollektív versenyformákban belül is az egyéni versenyt helyezik előtérbe.

A szakszervezeti aktivisták a verseny eredményeit a versenytáblákon közzélik az érdekelte dolgozókkal. Mozgósít-

ják a dolgozókat, sőt személyes példamutatással is elengednek, amely összefogja és irányítja a postai üzemi evezőseinek munkáját. Vízjárassági tanfolyamot rendeznek, üzemi versenyeket szerveznek, valamint a szövetség által kiírt versenyekre mozgósítanak és ezeken egyetemesen részt vesznek.

A vetélkedés eredményeként már eddig is többször teljesítették az élüzem célkitűzéseket és egy ízben elnyerték az élüzem-kitüntetést.

Nagy segítség a versenyszervező munkában, hogy a hivatal vezetője, Paróczai Ferenc több éves szakszervezeti tapasztalatait hasznosítja. A szakszervezeti bizottság igen fontos feladatként kezeli a verseny szervezését az 1962. évi munkatervének első pontjában, a munkaverseny-nyel való hatékonyabb foglalkozást tűzte feladatul, figyelembe véve az egyéni versenyben rejlő erőt, melynek alapján tovább kívánja fejleszteni a szocialista brigádmozgalmat.

Szilasi Gyula

POSTÁS DOLGOZÓ

Kiadja a Postások Szakszervezete

Felolós kiadó:

Bessenyei Miklós

titkár

Főszerkesztő:

Horváth István

felelős szerkesztő:

Dudás János

Szerkesztőség: Budapest XIV., Cházár András u. 13. sz.

Telefon: 428-777

Megjelenik havonta

20 000 példányban

Szilka Lapnyomda, Budapest